

Nr 613

Av herr Lidgard m. fl., om utredning angående ett industri- och hantverksmuseum.

(Lika lydande med motion nr 767 i Andra kammaren)

Under 1900-talet har det svenska museiväsendet genomgått en snabb expansion. Förståelsen för museernas betydelse som kulturförmedlande institutioner har ökat. Med tillämpning av modern utställningsteknik och med begagnande av moderna pedagogiska hjälpmedel når museerna i sin kulturförmedlande verksamhet ut till allt vidare kretsar. Hur en sådan kulturspridning ytterligare skall kunna vidgas är f. n. föremål för utredning genom särskilda sakkunniga.

Det samlade svenska museiväsendet täcker en mycket bred sektor i ett allsidigt kulturprogram, och ambitionsgraden, när det gäller förnyelse och utvidgning, är hög. På det kulturhistoriska området görs betydande insatser i fråga om såväl det egentliga museiskapandet som den kulturförmedlande verksamheten.

Bortsett från vissa enskildheter — Nationalmusei konsthantverksavdelning och Moderna museets konstsamlingar är exempel härpå — synes den kulturhistoriska museiverksamheten vara inriktad på dokumentering av kulturutvecklingen fram till nutiden med föremål och fakta om dessa föremål. Däremot torde dagens produkter av aktuell och modern formgivning — kulturens nutidshistoria — inte ha något klart uttalat hemvist inom svenskt museiväsende.

De olika initiativ, som under årens lopp tagits för att presentera såväl vår moderna arbets- och boendemiljö som olika industrialster med modern formgivning präglad av konstnärliga kvaliteter, visar vilket stort intresse som skulle möta en offentlig institution med uppgift att skapa en syntes av det historiska intresset för form och funktion, dagens formgivning — såväl nationell som internationell — och konstskaparnas visionära idéer på dessa områden.

Den verksamhet av ovan antytt slag som i olika former och med varierande intensitet förekommer genom t. ex. Svenska slöjdföreningen, Form Design Center och vissa museer är naturligtvis värdefull. Men verksamheten är splittrad; den är också i viss utsträckning beroende av stödet från kommersiella intressen och andra tillfälligheter. En central museiverksamhet genom ett basorgan, ett museum för konsthantverk och konstindustri i vidsträckt bemärkelse, måhända ett modernt miljömuseum som komplement

Bihang till riksdagens protokoll 1968. 3 saml. Nr 613—618

till museet för modern konst, synes därför angeläget i ett modernt kulturprogram.

Den närmare målsättningen för ett sådant modernt, allsidigt orienterat industri- och hantverksmuseum, dess organisation och närmare förläggning inom stockholmsområdet — vi vill i detta sammanhang erinra om skeppsholmsutredningen — bör bli föremål för studium och utredning genom särskilda sakkunniga, eventuellt genom den sittande museiutredningen (Mus 65).

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t för beaktande måtte överlämna föreliggande motion till musei- och utställningssakkunniga.

Stockholm den 26 januari 1968

H. Bertil Lidgard (h)

Mary Hultell (h)

Ingrid Diesen (h)

Gunnar Wallmark (h)

Henrik Åkerlund (h)
